

וסליק אכרס בני ערים הוא ואמתיה
וכל דיניה ולוט עמיה לה דמא
ואכרס תחית לחדא בכשירא
בכספא וברבא וארל למטלניה
מדהביא ועד ביתאל ער ארל א
די פרסיה תבין למטכניה בקדמיתא
בין ביתאל ובין עין לאתר מדכחא
די עבר תבין בקדמיתא רעלי תבין
אכרס כשביא דיהו ואת ללוט
דארל עם אכרס הוא עו ותבין
ומשכנן וסוכרת יהוה ארשא
למקב פחדא אריהיה קניניה
כגו ולא יכילו למיתב כחדא
והות בנייתא מורש בעידה
דאכרס ובין רעו בעידה ללוט
וכשגאיה ופרזאיה בכין ותבין באר
ואמר אכרס ללוט לא כשיתדימעתא
ביתא יכניע ובין רעיה ובין רעיה
אריהיה וחייו אנתא אהלא כל
וד ער דביר ארפירש פשו מלותי
אם את לעפונא אנתא לדמיה
ואם את לדירי אנתא לעפונק ללוט
ית עניה וחוא יתכל מי שר יתב
ארי כוליה בית שיהא קדס חבלת
ית סדס בית עמיה פנייתא דיה
כארשא דמיערס מטי עיר ובחר
ליה לוט ותכל מי שר יתב ונתל
לוט בקדמיתא ואת פרש ונתל
בוליה אחיהו אכרס יתב בארע
דכנען ולוט יתב בקרוי מי שר
ופרס עד סדס ואת מי סדס בדין
ככניעהו וחבין בצייתתו קרסי
לחדא ולי אנתא אכרס בת
דאתרש לוט מיעיה וקיתת
עני וחבין אתר איה אתר
לעפונא ולדמיה אנתא ונתל
ארי יתב ארשא דיה אתר ל
אתרש ונתל ער עלניה ואתר
בבד סנאין כעפרא דארשא

וישאל אכרס מביערים הוא ואשתו וכל אשר
לו ולוט עמו הנצפה ודאכרס ככר מאד נמקנה
בכסח וכוהב וילך לכיסעיו מעגכ ועד ביתאל
עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין
ביתאל ובין העין ואל מקום המזבח אשר עשה
שם בר אשנה ויקרא שם אכרס בשם יהוה
וגם ללוט הקלד את אכרס חיה צאן ובקר ואהלים
ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כיהיה וכל
רכשם רב ולא יכלו לשבת יחדו ויהי ריב בין
רעי מקנה אכרס ובין רעי מקנה לוט והכנעני
והפרזי או ישב בארץ ויהי אמר אכרס אל לוט
אלנא תהי מריבה ביני וביןך ובין רעי ובין רעיך
כי אנשים אחים אנחנו והלא כל הארץ לפניך
הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם
הימין ואשמ אילה וישא לוט את עיניו
וירא את כל כמד הידיו כי כלה מי שקח לפני שחת
יהוה את סדס ואת עבדה פגן יהוה פאר
מיצרים באכה צער וויבחר לו לוט את כל כמד
הידון ויסע לוט מקדס ויפרד איש מעל
אחיו ו אכרס ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הכפר ויאהל עד סדס וראנשי סדס רעים וחטאים
ליהוה מאד ויהוה אמר אל אכרס אחריה פרד
לוט מעבדו שא נא עיניך וראה בין המקום
אשר אתה שם עפנח ונצפה וקדמיה ויביהו פי
את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנפה ולדעד
עד עולם ושכתי את זרעך בעפר הארץ אשר

כד יחד עמו וישאלו יעל
אכרס וישא הנגב וכל
לדמיה של אכרס כין
שאור לעלה לוד ועפון
הנגב להר המורה וחס
יקום סבחה הודק עיניו
לודין כנען ודרוס לעפון
הוא ואלך שורק ויעניס
סבחה של ארץ ישראל
שהוכח מוסעות ונגב
הודק וילך (אשען כב)
כסחך היהין באכסנת
על סך כשחך לוס
לוד דך ארץ סלא וסב
אדם ויאכסנך סל דו
בזחק פני עיניו
ועב יודו ויעניס סבחה
סל ארץ כנען אשר עשה
סס כראשעט ויזר קרן
סס אכרס בשם יי אגיש
או ויקרן סס עשוי סס
ההודק את אכרס ויעניס
ל סבחה וזחק הלוט עו
אכרס ולא שא לו היתע
סלה לדמיה ויעניס
לוד כסח ולישא ויכס
לשון דער ועיר להסין
על סין ולא שא ויכס
ויעניס הודק לסס סב
ולא שא לסון זכ ויעניס
רב אפ שהודק חשן סל
לוד כסעס ויעניס סבחה
בשרות אכרס ויעניס
אוכסין חוק על הקל
וק יוד עשה הודק לוס
לוט יוד ווט וירש
ויוק דב ויעניס ויעניס
זו כיוון ולא זכר סד
אכרס עין וישא את
דרכים ויעניס זכ ויעניס
בזחק סס אכרס ויעניס
ויעניס על אשר קסב
אז לא אתחזק ויעניס
ויעניס לוד ויעניס
וסון דב הודק ויעניס
אכרס כשכח ויעניס
איעניס את עיניו ככ ד
ויעניס ויעניס אכרס ויעניס
עני ויעניס ויעניס
ויעניס איעניס ס מעניס
מקום אחר אס ייעניס

הוא כבודו של ארץ סל הוא עניו
אזר חסד צניו וקדונו על עניו
אז אופניו או כבודו ולי מקדס
ויהוה נעה אהלים לחסן ואתקו ער
סדס וישא סס רעס וחטאים ויעניס
כ לונעס ארץ סס רעס ויעניס
ויעניס סס ויעניס ויעניס
הפרי זכ ויעניס ויעניס
הדינך פריס הודק אשר ער

למקום וישאלו יעל
כ סל הודק דרך כוליהם לסב
סדס ויעניס היה אורסן
ויעניס כגו ויעניס כוכב ויעניס
לענין ער עניו ויעניס זכ ויעניס
לענין על סהין שטום ויעניס ככר
לוד כסעס סס כסח ויעניס ככר
ויעניס כסעס ויעניס כסעס
אכרס וילך ויעניס סל אכרס
עניס סס עניו ויעניס ויעניס
סל עניו ויעניס ויעניס

הוא כבודו של ארץ סל הוא עניו
אזר חסד צניו וקדונו על עניו
אז אופניו או כבודו ולי מקדס
ויהוה נעה אהלים לחסן ואתקו ער
סדס וישא סס רעס וחטאים ויעניס
כ לונעס ארץ סס רעס ויעניס
ויעניס סס ויעניס ויעניס
הפרי זכ ויעניס ויעניס
הדינך פריס הודק אשר ער

הוא כבודו של ארץ סל הוא עניו
אזר חסד צניו וקדונו על עניו
אז אופניו או כבודו ולי מקדס
ויהוה נעה אהלים לחסן ואתקו ער
סדס וישא סס רעס וחטאים ויעניס
כ לונעס ארץ סס רעס ויעניס
ויעניס סס ויעניס ויעניס
הפרי זכ ויעניס ויעניס
הדינך פריס הודק אשר ער